

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Αἱ φραντζόλαι εἰς σχῆμα ἡμισελήνου, τὰς ὁποίας ὅλοι ἀγαπᾶτε, εἶναι Αὐστριακῆς καταγωγῆς· κατεσκευάσθησαν πρῶτον εἰς τὴν Βιέννην, καὶ ἰδοὺ ἡ ἱστορία των, ἥτις εἶναι ἀρκετὰ ἀξιοπερίεργος.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅτε οἱ Τούρκοι ἐπολιοῦν τὴν Βιέννην φωμᾶς τις ἐζῶμεναι μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ὑπόγειόν του. Ἐνφ' ἐζῶμενεν, ἤκουσε κρότον προερχόμενον ἀπὸ μίαν γωνίαν τοῦ ὑπογείου. Ἐστράφη καὶ εἶδεν ἐκεῖ πλησίον τὸν ταμπουράν τοῦ μικροῦ υἱοῦ του, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ταμπουράν μερικὸς βόλους οἱ ὁποῖοι ἐτραντάριζαν καὶ ἐκυλλόντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Τοῦτο τοῦ ἐφάνη παράδοξον, διότι καὶ ἔξω εἰς τὸν δρόμον καὶ μέσα εἰς τὴν οἰκίαν ἦτο ἄκρα ἡσυρία. Ἐστάθη καὶ παρετήρησε τὸν ταμπουράν καὶ εἶδεν ὅτι κάθιε ὀλίγον ἐκινουόντο οἱ βόλοι, καὶ ἐπροξένουν τὸν κρότον ἐκεῖνον τὸν παραξένον. Ἐπλησίασε τότε τὸ ὦτόν του εἰς τὴν γῆν καὶ εὐθὺς διέκρινε ἤχον μεμακρυσμένον, ἀλλὰ τακτικὸν ὡς ἤχον σκαπάνης, καὶ παρετήρησεν ὅτι ὅσκις ἤκούετο ὁ κρότος αὐτὸς ἐκλινούετο ὁ ταμπουράς καὶ οἱ ἐπάνω του βόλοι. Τότε ἐνόησε τί ἐσήμαινε ὁ τακτικὸς ἐκεῖνος κρότος. Οἱ Τούρκοι ὑπέσκαπτον τὴν πόλιν!

Περεὺθς ἀφίνει τὴν ζύμην του καὶ τρέχει καὶ εἰσποιεῖ τὰς ἀρχάς, ὁ δὲ Διοικητὴς τῆς Βιέννης ἀφοῦ ἐξήτασε καὶ εὗρεν ὅτι πραγματικῶς εἰς τοῦτο κατεγίνοντο οἱ Τούρκοι, διέταξε καὶ κατεσκευάσθη δεύτερος ὑπόνομος, διὰ τῆς ὁποίας διέρρηξαν τὸ Τουρκικὸν στρατόπεδον τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν οἱ Τούρκοι ἐδιώχθησαν καὶ ἡ Βιέννη ἐσώθη.

Μετὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως ὁ Αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τὸν φωμᾶν καὶ τὸν ἠρώτησε ποίαν χάριν ἐπέθυμει νὰ τῷ γείνῃ ὡς ἀνταμοιβὴ τῆς μεγάλης του ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἐγὼ, Μεγαλειότατε, δὲν εἰμαι κατάλληλος οὔτε διὰ πλούτη οὔτε διὰ ὑψηλὴν θέσιν, ἀπεκρίθη ὁ φωμᾶς. «Δὲν θέλω ἐπομένως οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο. Μόνον τοῦτο ζητῶ, νὰ μοι δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ κάμνω εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς ἄρτους μου εἰς τὸ σχῆμα τῆς ἡμισελήνου ἐκείνης, ἥτις μᾶς ἐφοβέριζεν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν, διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ ἐκεῖνους, ὅτινες τὸ τρώγουν ὅτι ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν εἶναι μεγαλειότερος ἀπὸ τὸν Θεὸν τῶν ἀπίστων!»

Οὕτω λοιπὸν ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὴ διαταγὴ ἐξουσιοδοτοῦσα τὸν ἀρτοποιὴν καὶ τοὺς ἀπογόνους του ἀποκλειστικῶς νὰ κατασκευάζουν τοὺς ἄρτους των εἰς τὸ σχῆμα τῆς Τουρκικῆς ἡμισελήνου.

— Ἀραβικὴ τις παροιμία λέγει ὅτι τέσσαρες ἄνθρωποι ὑπαρχουν:

Ὁ μὴ γνωρίζων τίποτε, ἀλλ' ἀγνοῶν ὅτι δὲν γνωρίζει. Οὗτος εἶναι μωρὸς· ἀπόφευγέ τον.

Ὁ μὴ γνωρίζων ἀλλὰ συνασθάνόμενος ὅτι δὲν γνωρίζει. Οὗτος εἶναι εὐήθης· διδάξέ τον.

Ὁ γνωρίζων, ἀλλ' ἀγνοῶν ὅτι γνωρίζει. Οὗτος κοιμάται· ἐξυπνήστε τον.

Ὁ γνωρίζων καὶ συνασθάνόμενος ὅτι γνωρίζει. Οὗτος εἶναι σοφός· ἀκολουθεῖ τον.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ἰδ' ἡρώτησέ ποτε τὸν γενναῖον Ἐλβετὸν συνταγματάρχην Κλέρκ, ἐὰν κατάγεται ἀπὸ περνεῆς οἰκογένειας. Ὁ δὲ γενναῖος στρατιώτης ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν, «Μεγαλειότατε, ὁ Νῶε εἶχε τρεῖς υἱούς ἐν

τῇ Κιβωτῷ, δὲν εἰξεύρω ὅμως ἡνὰ σὲς εἶπω ποῖος ἐκ τῶν τριῶν εἶναι προπάτωρ μου.» (Ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος.)

— Τὸ ἀρχαιότατον δένδρον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ ἱερὸν δένδρον τῶν Βουδδιστῶν, εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν τῆς Ἰνδίας Ἀναραζαπούραν. Ἐφυτεύθη 288 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὥστε εἶναι τῶρα 2183 ἐτῶν.

Οἱ Ἰνδοὶ προσκυνοῦν τὸ δένδρον τοῦτο ὡς ἱερὸν διότι πιστεύουν ὅτι ὁ μέγας προφήτης των Βούδδας ἔκαμνε τὰ θαύματά του ὑποκάτω αὐτοῦ. Ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰνδίας ἤρχοντο καὶ ἀφιέρωνον τὸ βασίλειόν των εἰς τὸ δένδρον τοῦτο. Οἱ δὲ προσκυνηταὶ ἔρχονται κατ' ἔτος καὶ συνάθουν τὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα πῖπτουν κατὰ γῆς, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βάλουν μάχαιραν ἐπάνω εἰς τὸ δένδρον.

— Ὁ ὀφθαλμὸς εἴτε εἰς τὸν ἄνθρωπον εἴτε εἰς τὰ ἄλλα ζῷα εἶναι μηχανισμὸς θαυμάσιος καὶ πολυσύνθετος, τῶν ἐντόμων ὅμως εἶναι ἰδίως πῶς θαυμάσιος. Ἐκαστος ὀφθαλμὸς δὲν εἶναι εἰς ἄλλα πολλοὶ μικρότεροι ὀφθαλμοί, τὸσον στιλπνοὶ καὶ ὀμαλοὶ ὥστε ἀντανακλοῦν τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα ὅπως τὰ ἀντανακλᾷ καθρέπτης. Ὡστε ἐὰν ἐξετασθῇ ὀφθαλμὸς μίας λ. χ. ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὅλα τὰ ἀπέναντι αὐτοῦ ἀντικείμενα θὰ φανοῦν ἑκατοντάκις πολλαπλασιασμένα εἰς τοὺς πολυαριθμούς τούτους μικροὺς καθρέπτας. Ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μικρῶν τούτων καθρεπτῶν, ἡ φανερὰ εἰς 14,000 εἰς τοὺς δύο ὀφθαλμούς τῆς μύτης, ἥτοι 7,000 εἰς ἕκαστον ὀφθαλμόν· εἰς ἕκαστον δὲ ὀφθαλμόν τοῦ μεταξοσκώληκος εἶναι 3,618· εἰς τὸν ὀφθαλμόν τοῦ κοιντοῦ μύρου κανθάρου 3,180· εἰς δὲ τὸν ὀφθαλμόν τοῦ ἀνθρώπου 12,544.

— Ἐκ τῶν πολλῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων οἱ ὁποῖοι κατεδίωξαν τοὺς Χριστιανούς, οἱ πλείστοι ἀπέθανον κακῶς. Ὁ μὲν Νέρων ἠτύχησεν, ὅπως διαφύγῃ τὸν θάνατον ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν του. Ὁ Δομητιανὸς ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν δούλων του· ὁ Ἀδριανὸς ἀπέθανεν εἰς βασιάνους φοβεράς τοῦ νοσῆ· ὁ Σεῦηρος δὲν εὐημέρησε πλέον ἀφοῦ ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν — τέλος δὲ ἀπέθανε διὰ προδοσίας τοῦ υἱοῦ του· ὁ Μαξιμίνος δὲν ἐβασίλευσεν εἰ μὴ τρία ἔτη καὶ ἀπέθανε βίαιον θάνατον· ὁ Δέκιος ἐφονεύθη εἰς τι ἔλος τῆς Παννονίας, τὸ δὲ σῶμά του δὲν εὗρέθη ποτέ· Ὁ Οὐαλεριανὸς ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ ἀφοῦ ὑπέφερε τὰς βασάνους τῆς δουλείας τρία ἔτη ἐξεδάρη ζωντανός· ὁ Διοκλητιανὸς ἡναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς βασιλείας καὶ παρεφρόνησεν· ὁ Μαξιμιανὸς Ἠράκλειος ἐξεθρονίσθη καὶ ἐπίνγη δι' ἀγχόνης· ὁ δὲ Σεῦηρος ἠτύχησεν. Τῷ ὄντι ἐτιμωρήθησαν δικαίως διὰ τὰς ἀμαρτίας των.

«Ἡ νηστεία, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἔκλεξα, δὲν εἶναι αὕτη; τὸ νὰ λύσῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς κακίας, τὸ νὰ διαλύσῃ τὰ βαρέα φορτία, καὶ τὸ νὰ ἀφίνης ἐλευθέρους τοὺς καταδεδουναστυμένους, καὶ τὸ νὰ συντρέξῃ πάντα ζυγόν; Δὲν εἶναι τὸ νὰ διαμοιράξῃ τὸν ἄρτον σου εἰς τὸν πεινῶντα, καὶ νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν σου τοὺς ἀστέγους πτωχοὺς; ὅταν βλέπῃς τὸν γυμνόν, νὰ ἐνδύῃς αὐτόν, καὶ νὰ μὴ κρύπτῃς σεαυτὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς σου;» (Ἡσ. νή. 6. 7.)

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖοι προφῆται προεφήτευσαν τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου;
2. Εἰς ποῖον πρῶτον ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ ἐγεννᾷτο ὁ Χριστός;
3. Διατί τοῦτο;